

Czára Oltului.*)

I.

A NAGY HEGYEK KÖZÖTT.

Én itt vagyok a nagy hegyek között
És láttam már a kék falut,
A girbe-görbe, földre görnyedőt,
Az apró ablakut.

Hej, nagy kereszték, apró ablakok!
Hej, vaksötétség, fátyolos világ!
Be sok az árnyék, be kevés a fény
És nincs kacaj, virág.

Nyomorban járó öreg gyermekek,
Semmit se váró, hangtalan nagyok,
Babonatermő csúf kriptavilág
Halló! én itt vagyok!

II.

A KRISZTUS.

Gyertek elibem öregek, ifjak,
Ki a szabadba, fel a hegyekre;
Ragyog ott fönny a Krisztus keresztje,
Görbe keresztje.

Nyilnak az odvak, jönnek a »holtak«,
Látni csodákat csipke hegyekre;
Mozdúl a Krisztus görbe keresztje,
Görbe keresztje.

Roggyant munkások, fel a fejekkel!
Nagy tagadással, nagy akarással,
Kemény ököllel jöjjetek Mások,
Jöjjetek Mások.

Gyertek elibem! Lám ni a Krisztus:
Tiszta tusával rázza a szél,
Lám azt a Krisztust viszi a szél
Viszi a szél.

III.

HALJATOK MEG.

Babonás vének esetek össze,
A kezeteiket merevre kösse,
A hangotokat senki se várja,
A szemeteket némára zárja
A halál!

Élni sikoltó picike gyermek
Világos fényben fakassza lelked,
Tárja a szárnyad, nyissa az ajkad
Tudás világát csillogja rajtad
Az élet.

Te léssz a szálló messze kiáltó,
Narfényes mezőn merészen járó,
Sötétség üző, mindent megértő
Messiás ember, Krisztusi ember,
Meváltó!

IV.

S AMINT TOVÁBB MEGYEK.

Csahos ebek, kaffogva morgók,
Ti nem láttátok még a napfényt?
— Ti sárba lomposodtatok;
Csahos ebek, kaffogva morgók!

Vicsorgó foggal jöttek rám.
Nekem szaladt a vékony kis kölyök
A féregbundás házőrző kuvasz.
Vicsorgó foggal jöttek rám.

És én beszélek nyájas hangokon:
Nem félek ám, mert simogatva jár
A két kezem s ládd, ütni nem fogok
— És én beszélek nyájas hangokon.

*) Czára Oltului = Oltvidék, Oltország. Búne széare = Jó estét. Búne gyiminyácze = Jó reggelt. Noaptye búne = Jó éjszakát.

V.

GUBÓZOTT EMBEREK!

Csodát lesők!
Keresztes, rozzant kriptaházak
Nyissátok ki az ablakot!

Amerre messze, nagy hegyek mögött
Pezsgve-pezsgó életér bugyog,
Nyissátok ki az ablakot!

Ködök, kereszték árnya sűrű,
Csillogva árad be a napsugár:
Nyissátok ki az ablakot!

Mert jönnek Ujak, Szebbek, Jobbak,
Sötétségüző hangos Szabadok . . .
S bezúzzák majd az ablakot!

VI.

HALLGA!

Buta líercek, mese koboldok
Mohos barlangok odvába bújtok
S ott meglapúltok.

A vaksötétben hangos a jajszó,
A Negoj csúcsán megfagy az átok,
Nem szakad rátok.

Nagy Utak mentén kenyeres élet,
Nagy Utak mentén kattogó gyárak
Menjete! Várnak!

Csipkés hegyeken nagy Utat vágni . . .
Csákányos kézzel jöjjetek! Zúzni
Merészen járni.

Buta lidércek, mese koboldok
Mohos barlangok odvába bújtok
S ott meglapúltok . . .

VII.

NOAPTYE BÚNE.

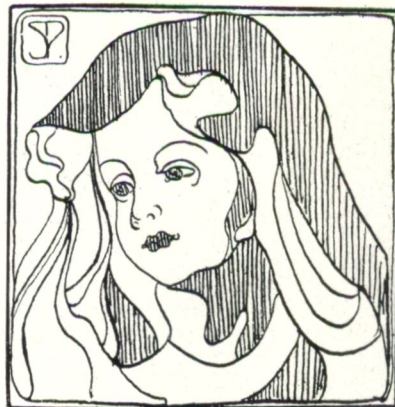
Sötétben járó alva álmodó
Az Olt vizében mosd meg a képed . . .
Búna szeáret ne mondjon ajkad.
Búna gyi minyácze! — itt van az Élet!

Szabad utakról, nézd, jön az Ember,
Ajka mosolygó, homloka fenség,
Béke, tudósok, bátrak erénye
Vezeti léptét, hogy el ne essék.

Szabad utakról, nézd, jön az Ember . . .
Roggyant mankósok, fel a fejjel!

— — — — —
Noaptye búne! — alvó kriptások,
Jaj de sötét vagy Czára Oltului!

Dr. Radványiné Ruttkay Emma.

Szalay Pál rajza